

Sygn. akt I ACz 870/12

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Marek Klimczak

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **E. K.**

przeciwko **Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego w S.**

o stwierdzenie nieważności uchwał ewentualnie o uchylenie uchwał organu spółdzielni

na skutek zażalenia **powódki**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 29 października 2012 r., sygn. akt I C 874/12

postanawia:

I. z m i e n i ć zaskarżone postanowienie o tyle, że **z w a l n i a** powódkę E. K. od opłaty od pozwu ponad kwotę 200 zł (dwieście złotych),

II. o d d a l i ć zażalenie w pozostałym zakresie.-

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu oddalił wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu Sąd ten stwierdził, iż opłata sądowa od pozwu w sprawie uchylenia uchwały organu spółdzielni lub stwierdzenia nieważności uchwały organu spółdzielni wynosi 200 zł, a zatem powódka w niniejszej sprawie winna uiścić opłatę sądową w kwocie 800 zł, tj. w przedmiocie żądania nieważności uchwały dotyczącej jej odwołania oraz uchwał nr (...), nr (...) i (...), gdyż co do pozostałych uchwał nie ma legitymacji, aby żądać ich uchylenia (dotyczą innych osób).

Dokonując oceny sytuacji majątkowej powódki Sąd Okręgowy uznał, że powódka jest w stanie uiścić opłatę sądową w kwocie 800 zł. Wprawdzie od października 2012 r. nie pobiera ona już zasiłku dla bezrobotnych, a ponadto ma na utrzymaniu 2-letniego syna K., to jednak posiada oszczędności w kwocie 7.000 zł, co pozwala jej na uiszczenie opłaty sądowej w powyższej wysokości.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powódka wniosła o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, względnie o zmianę tego postanowienia i przyznanie jej zwolnienia od kosztów sądowych w całości.

W uzasadnieniu zażalenia powódka podniosła, że oszczędności w kwocie 7.000 zł (które na dzień złożenia zażalenia wynoszą już ok. 5.500 zł) musi zachować na zabezpieczenie najbliższej przyszłości swojej rodziny. Dlatego – wbrew pogładowi Sądu I instancji – nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych w niniejszej sprawie.

Skarżąca podniosła nadto, że Sąd ten błędnie uznał, iż powódka nie ma legitymacji procesowej do zaskarżenia 5 z 9 uchwał objętych żądaniem pozwu, co oznacza, że opłata od pozwu wynosi w niniejszej sprawie nie 800 zł ale 1.800 zł, której to kwoty, tym bardziej, powódka nie jest w stanie ponieść.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art.102 ust.1 u.k.s.c. zwolnienia od kosztów sądowych może domagać się osoba fizyczna, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Takie ujęcie przesłanki zwolnienia od kosztów sądowych umożliwia przy stosowaniu w/w przepisu przyjęcie podejścia pragmatycznego, unikającego skrajności i uwzględniającego, na ile to możliwe, realia konkretnej sprawy.

Mając na uwadze powyższe, jako racjonalne i nie kłójące się z doświadczeniem życiowym ocenić należy stanowisko zgodnie z którym, oszczędności jakimi dysponuje powódka muszą być przeznaczone na zabezpieczenie najbliższej przyszłości samej zainteresowanej i jej rodziny. Stąd też w ocenie Sądu Apelacyjnego bez naruszenia granicy utrzymania koniecznego, może ona wydatkować na poczet kosztów sądowych kwotę nie przekraczającą 200 zł.

Kierując się tym zapatrywaniem zażalenie powódki częściowo uwzględniono na podstawie art.386 § 1 k.p.c. w związku z art.397 § 2 k.p.c.

W pozostałej części podlegało ono oddaleniu jako bezzasadne (art.385 k.p.c. w związku z art.397 § 2 k.p.c.).

Na marginesie zauważyć wypada, że ewentualny brak legitymacji czynnej po stronie powódki w odniesieniu do części skarżonych uchwał skutkować będzie oddaleniem powództwa. Chodzi tutaj bowiem o legitymację w znaczeniu materialnoprawnym. Oznacza to, że gdyby powódka nie uzyskała częściowego zwolnienia od kosztów sądowych, opłata od pozwu powinna być pobrana od każdej ze skarżonych niniejszym pozwem uchwał.

Z tych względów, działając w oparciu o powołane wyżej przepisy, orzeczono jak w sentencji postanowienia.